

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

בעניין: אובג'ט גאומטריות בע"מ

ע"י עו"ד מוטי ארד ועו"ד רויטל שפרונג- תובעת
לוי

נ ג ד

יוספי חנן

ע"י עו"ד יורי נחושתן
נתבע

1

2

פסק דין

3

4

התביעה, בקליפת אגוז

5

1. התובעת, אובג'ט גאומטריות בע"מ (להלן: "התובעת" ו/או "החברה") הינה
חברת הזנק (סטארט-אפ) העוסקת בין היתר בפיתוח מערכות לבניית
מודלים תלת מימדיים.
אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבע, מר חנן יוספי (להלן: "הנתבע") עבד
בחברה החל מיום 5/2/02 ועד ליום 8/12/03 (להלן: "תקופת ההעסקה"),
אם כי יצוין שהנתבע טוען שתקופת העסקתו בחברה הסתיימה ביום 5/3/04.
בפועל סיים הנתבע את עבודתו בחברה ביום 5/8/03, עת הוחלף על ידי הגב'
עדינה שור, המנכ"לית הנוכחית של התובעת (להלן: "שור"). רשמית, טוענת
התובעת שתקופת ההעסקה הסתיימה בחודש דצמבר כאמור, היות והנתבע
היה זכאי לתקופת הודעה מוקדמת של 120 יום (להלן: "תקופת ההודעה
המוקדמת").

17

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

2. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה מה היה תפקידו של הנתבע בתובעת: בעוד
שהנתבע טוען כי בתקופת ההעסקה שמש כמנכ"ל התובעת ופוטר על ידי
הדירקטוריון, אגב נישולו מזכויותיו על פי הסכם ההעסקה, אזי התובעת
טוענת שהנתבע שמש כיועץ מיוחד ליו"ר הדירקטוריון, וסיים את עבודתו
בתובעת על רקע סירובו לשמש כמנכ"ל תפעול ונשיא. שאלת הגדרת התפקיד
של הנתבע בתובעת וכן שאלת הזכויות להם זכאי, אם בכלל, בעקבות סיום
תפקידו בתובעת אינן מעניינן של תביעה זו, והן נדונות במסגרת התביעה
אשר הגיש הנתבע כנגד התובעת בע"ב 5634/04 בבית דין לעבודה בתל-אביב
(להלן: "**התיק בבד"ע**"), תיק שהוגש ביום 18/5/04 (ראה נספח א' לתצהיר
הנתבע, נ/19). סכום התביעה שהגיש הנתבע כנגד התובעת בבד"ע עומד על
סך של 311,723 ש"ח, הכולל דרישה לתשלום הפרשי שכר ודרישה לתשלום
בגין נזקים עקיפים ולא ממוניים. בנוסף כוללת התביעה בבד"ע דרישה
להקצאת אופציות לרכישת שיעור של 1.75% מהונה של התובעת. יצוין כי
תביעה זו נמצאת בעיצומו של שלב ההוכחות.
3. במרכזה של התביעה שבפניי ניצב מחשבו האישי הנייד (לפ-טופ) של הנתבע,
השייך לחברה, אשר שמש אותו במשך תקופת העסקתו בחברה, כולל
בתקופת ההודעה המוקדמת: מחשב נייד זה הושב לתובעת בחודש ינואר
2004 (על המועד המדויק ארחיב בהמשך). לטענת התובעת, הנתבע מחק
ביודעין חומר רב ממחשבו האישי והשיבו לידי התובעת כשחסר הימנו מידע
רב. פעולה זו של מחיקת קבצי מחשב מהווה, לשיטת התובעת, עוולה על פי
סעיף 7 לחוק המחשבים התשנ"ה – 1995 (להלן: "**חוק המחשבים**") וכן
מקימה את יסודות עוולת הרשלנות ועוולת הפרת חקוקה, ולפיכך הגישה
התובעת את התביעה שבפניי (הוגשה ביום 24/1/05), כשסכום הפיצוי הועמד
על סך של 350,000 ש"ח, על פי הערכת התובעת את נזקה.

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

פירוט טענותיה העובדתיות והמשפטיות של התובעת

1

2

3 4. לטענת התובעת, עת החל הנתבע לעבוד בחברה חתם הוא על הסכם העסקה,
4 נספח א' לכתב התביעה. בסעיף 5.7 להסכם זה נקבעה בין השאר חובתו של
5 הנתבע לשתף פעולה עם הגורמים אשר יחליפו אותו בתפקידו ואילו בסעיף
6 1.4 לנספח ב' להסכם העסקה נקבעה התחייבותו של הנתבע להשיב לידי
7 החברה, עם סיום העסקתו, את כל ה"חומרים" ("Materials") השייכים
8 לחברה, כולל העותקים האורגינליים.

9

10 5. ביום 31/8/03 שלחה התובעת לנתבע מכתב סיום העסקה (נספח ד' לכתב
11 התביעה). במכתב זה צוין, בין היתר, כי הפסקת העבודה נעשתה ביום
12 5/8/03, וממועד זה תמנה תקופת ההודעה המוקדמת. עוד הודיעה התובעת
13 לנתבע כי בתקופת ההודעה המוקדמת עליו לשתף פעולה עם החברה, להעביר
14 באופן מסודר את כל חובותיו וסמכויותיו למחליפיו וכן עליו למסור את כל
15 המידע והחומרים אשר התקבלו והוכנו על ידו בתקופת העסקתו בחברה,
16 מבלי לשמור בידו העתק כלשהו.

17

18 6. לטענת התובעת, הנתבע לא בצע חפיפה מסודרת עם שור, בטל פגישות
19 שנקבעו עימה ולא שיתף עימה פעולה. חמור יותר, הנתבע לא דאג לבצע גיבוי
20 מסודר של החומר שבמחשבו האישי ואף מחק ביודעין, שמא לומר בזדון,
21 קבצים השייכים לחברה מתוך מחשבו האישי. דבר זה התברר לתובעת לאחר
22 שהנתבע החזיר את המחשב הנייד שלו לחברה, לטענתה בימים הראשונים
23 של חודש ינואר 2004, וגם זאת רק לאחר דרישות חוזרות ונשנות מצד מר
24 דייוויד רייס, דירקטור בחברה (להלן: "רייס").

25

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

7. לאחר החזרת המחשב לידי התובעת, הועבר זה לידי מר אילן לוי, דירקטור בתובעת שאף נתן תצהיר מטעמה בהליך זה (להלן: "לוי"). לוי שלח את המחשב לבדיקת של משרד חקירות וייצמן-יער, במטרה לבדוק אם נחק חומר מהדיסק הקשיח של המחשב ולנסות לשחזרו. משרד החקירות העביר ביום 25/1/04 את המחשב לידי מומחה המחשבים מר יואב זילברשטיין (להלן: "זילברשטיין"), אשר בצע את בדיקתו במחשב ביום 27/1/04. ביום 28/1/04 העביר משרד החקירות את ממצאי המומחה ללוי (נספח ז' לתצהיר לוי). במכתב זה נאמר כי הבדיקה העלתה שמהמחשב נחק חומר באופן ייזום, וש"החומר שוחזר ונמצא כעט (כך במקור) צרוב ע"ג דיסק אשר מועבר אליכם לבחינת החומר המחק". בסעיף ד' לאותו מכתב נאמר: "נציין כי הדיסק המורכב במחשב הנייד כיום הינו מוצג משפטי. במידה והנושא יתנהל בעתיד בבית המשפט, חשוב לדעת כי אסור להשתמש כיום בדיסק הקשיח של מחשב זה".
8. אין חולק לעובדה שלאחר שהוחזר המחשב לחברה, בשלהי חודש ינואר 2004, הוא נכנס לשימוש על ידי גורמים בחברה, ובחודש מרץ 2005 אף מבוצע בו תהליך "פרמוט", אשר מוחק את החומר שהיה בדיסק הקשיח. עם זאת, בידי החברה נותר עותק של תקליטור השחזור, שנערך כאמור ביום 27/1/04 (להלן: "תקליטור השחזור", הוגש וסומן ת/2).
9. עד לחודש מאי 2004 נוהל בין הצדדים משא ומתן, במטרה להסדיר בהסכמה את סיום העסקתו של הנתבע בחברה, זאת בין השאר לנוכח דרישותיו הכספיות ודרישתו לקבל לידי אופציות של החברה. משא ומתן זה לא עלה יפה וביום 10/5/04 שלח ב"כ החברה מכתב לנתבע (נספח י' לתצהיר לוי, יכונה להלן "מכתב הדרישה של התובעת"), בו מודיעה התובעת לנתבע על

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 חסרונו של חומר מהותי במחשבו ודורשת את השבתו. ב"כ הנתבע דאז השיב
- 2 למכתב הדרישה של התובעת (נספח י"ב לתצהיר לזיון), ובו ביום הוגשה
- 3 תביעתו של הנתבע בבד"ע.
- 4
- 5 10. לאחר הגשת תביעה שבפניי ובמסגרת דיון ההוכחות אשר התקיים ביום
- 6 20/11/07, התברר לתובעת, לטענתה, כי ביום 21/9/03 בקש הנתבע ממנהל
- 7 מערכות המידע של החברה, מר רפי מזרחי (להלן: "מזרחי"), לערוך גיבוי
- 8 לחומר המצוי בחשב הנייד (פרו' עמ' 53, שו' 5-6, תקליטור הגיבוי סומן נ/11
- 9). תקליטור הגיבוי נמסר לנתבע, ולטענת התובעת זה האחרון לא הודיע לה
- 10 על דבר קיומו, אף לא במסגרת גילוי המסמכים בתיק ולא במסגרת תצהיר
- 11 העדות הראשית מטעמו. התובעת בחנה את דיסק הגיבוי ולטענתה מהווה
- 12 הוא הוכחה לכך שהנתבע אכן מחק קבצים רבים באופן ייזום מהמחשב
- 13 הנייד: לשיטתה, קבצים שמופיעים בתקליטור הגיבוי אינם נמצאים
- 14 בתקליטור השחזור. דהיינו, המחיקה התבצעה בין יום ה-21/9/03 ועד למועד
- 15 החזרת המחשב לחברה, דבר השולל את טענת הנתבע שאם הייתה מחיקה
- 16 של קבצים, אזי נעשתה היא באופן שוטף ושגרתי, במהלך תקופת ההעסקה.
- 17 עוד טוענת התובעת בעניין זה שעצם הסתרת קיומו של תקליטור הגיבוי
- 18 מלמד על רצונו של נתבע להסתיר ראיה "מפלילה" זו.
- 19
- 20 11. התובעת טוענת שהוכיחה את עובדת מחיקת הקבצים על ידי הנתבע, הן
- 21 באמצעות תקליטור השחזור, הן באמצעות תקליטור הגיבוי והן באמצעות
- 22 העדים שנשמעו במהלך המשפט. על פי סעיף 7 לחוק המחשבים, במידה
- 23 והוכחה המחיקה, אזי הנטל עובר לנתבע להוכיח כי מחיקה זו הייתה כדין.
- 24 לטענת התובעת, הנתבע כשל בהוכחת טענה זו. התובעת הנפיקה, לטענתה,
- 25 "הארד קופי" מתוך המסמכים שנמחקו ושוחזרו, וכן הדפיסה מסמכים

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- מתוך תקליטור הגיבוי (נספחים ג'1 – ג'8 לת/9, התצהיר המשלים של לוי),
 וניתן להתרשם כי מדובר במסמכים מהותיים לחברה, הנוגעים להתקשרות
 עם לקוחות, מפיצים ועובדים של התובעת. לא יתכן כי מסמכים אלה נמחקו
 באופן בלתי יזום.
12. לגבי הנזק שגרמו פעולותיו הפסולות של הנתבע מודה התובעת, גם
 בסיכומיה (סעיף 110), כי קשה לכמת נזק זה ולכן נתון הוא להערכת נזק על
 דרך האומדנה. התובעת מפרטת כי הנזק שנגרם לחברה הינו רב ומשפיע על
 מספר מישורים, אם במישור זמן העבודה המבוזבז על חיפוש מסמכים
 חסרים ואם בהיות ארכיון החברה לוקה בחסר, על כל המשתמע מכך,
 במיוחד שמדובר בחברת הזנק, שיש חשיבות רבה לקניין הרוחני שלה.
13. עוד מבקשת התובעת שבית משפט זה ישווה לנגד עיניו לא רק את העובדות
 הספציפיות של התיק הנדון, אלא יבחן אף את המדיניות הרצויה ודרך
 ההתנהגות המצופה מאנשי עסקים הממלאים תפקידים בכירים כשל
 הנתבע: "המסר שראוי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד, שכאשר נושא משרה
 בכיר בחברה מבצע מחיקה של חומר מחשב הכולל עניינים בהם הוא טיפל
 במסגרת עבודתו בחברה, יראו בכך עוולה נזיקית כלפי החברה, אשר יש לפצות
 בגינה" (סעיף 4 לסיכומי התובעת). הפיצוי המבוקש הועמד כאמור על הסך
 של 350,000 ש"ח.

פירוט הטענות העובדתיות והמשפטיות של הנתבע

14. הנתבע טען לאורך כל הדרך כי מניעים זרים ופסולים הביאו את התובעת
 להגיש תביעה זו, ובוודאי לא חסרונם של מסמכים עלומים כלשהם הם

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 העומדים בבסיס התביעה. הנתבע טוען כי תביעה זו הוגשה אך ורק כדי
2 ליצור משקל נגד לתביעתו בבד"ע ולהלך עליו אימים במטרה לגרום לו לסגת
3 מדרישותיו. הראיה לכך הוא שהתביעה שבפניי הוגשה כשנה לאחר החזרת
4 המחשב וכשמונה חודשים לאחר הגשת התביעה בבד"ע.
5
6 15. לגופו של עניין טוען הנתבע שהתובעת לא הוכיחה את המעשה הפסול הנטען
7 ואף לא את הנזק שנגרם בעקבותיו. לעניין הוכחת המעשה טוען הנתבע שלא
8 די בהוכחת קיומם של קבצים מחוקים, אם וככל שאלה הוכחו, אלא על
9 התובעת היה להוכיח כי הנתבע הוא שמחק קבצים אלו במו ידיו. הנתבע
10 טוען שהתובעת כשלה בהוכחת עובדה זו: הראיה המרכזית בתיק, הוא
11 הדיסק הקשיח, הושמד על ידי התובעת, לטענתו "בכוונת משורר"; ואילו
12 תקליטור השחזור אינו מהווה ראיה מספקת. ראשית טוען הנתבע כי בהעדר
13 הדיסק הקשיח, לא ניתן כלל לשייך את תקליטור השחזור למחשבו הנייד של
14 הנתבע דווקא, ובנוסף, עלה מהראיות שהתובעת עשתה במחשב שימוש בפרק
15 הזמן שעבר מעת החזרתו לחברה (לגרסת הנתבע, ביום 1/1/04), ועד שזה
16 נמסר לבדיקת זילברשטיין. לפיכך, אם נעשו שינויים ומחיקות כלשהם, לא
17 ניתן לקבוע כי אלה בוצעו על ידו.
18
19 16. הנתבע טוען שקיומו של תקליטור הגיבוי תומך דווקא בטענותיו הוא:
20 לשיטתו, אין כל ממש בטענות התובעת לפיהן הוסתר תקליטור הגיבוי
21 במכוון, הרי נעשה הוא בידי מזרחי, עובד התובעת, ולכן חזקה שידעה על
22 קיומו! עוד טוען הנתבע שאם היה מבקש למחוק קבצים על מנת לפגוע
23 בחברה, לא היה מבצע את הגיבוי בחברה עצמה, שבאותה עת יכולה הייתה
24 להכין עותק נוסף לגיבוי ולשמר אותה בידה.
25

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

17. עוד טוען הנתבע שלא היה לו כל אינטרס למחוק קבצים מהמחשב, ההיפך
הוא הנכון, הנתבע ידע שמצוי הוא במחלוקת מול התובעת, מחלוקת העלולה
להוביל להליכים משפטיים, כפי שאכן אירע. הנתבע טוען כי רצה לשמר
בידיו את כל החומר באמצעותו יוכל להוכיח את היותו מנכ"ל החברה (ולא
יועץ, כטענת התובעת), וכן את מעורבותו בנושאים השונים אשר עמדו על
הפרק. לצורך כך הכין את תקליטור הגיבוי, ואין לו כל אינטרס בהשמדת
מסמכים אלו.

18. הנתבע טוען כי התובעת כשלה בהוכחת נזק, ולמעשה לא נגרם כל נזק
לחברה. הנתבע הקליט בכירים בחברה, וביניהם רייס, שור ורמי סטרול,
סמנכ"ל התפעול של החברה (להלן: "סטרול"), התמלילים הוגשו וסומנו
נ/13, נ/14, נ/17), ומשיחות אלו עולה, לטענת הנתבע, שהבכירים כלל לא
מודעים לטענת חסרונם של מסמכים, ובלשונו של סטרול בשיחה "מחפשים
אותך עם שטויות" (עמ' 1 לתמליל נ/17, שו' 23). עוד טוען הנתבע שאם היה
ממש בטענת החומר החסר, הרי ממצאי המומחה הועברו לתובעת עוד ביום
28/1/04, מדוע מכתב הדרישה של התובעת יצא רק כארבעה חודשים מאוחר
יותר? מדוע התביעה הוגשה שנה לאחר החזרת המחשב הנייד, ערב קיום
ישיבת קדם משפט בבד"ע?

19. עוד טוען הנתבע כי גם אם היו חסרים מסמכים כלשהם על המחשב הנייד,
חוסרים שהוא אינו אחראי להם, אזי מסמכים אלו היו בידי התובעת,
ולמצער הייתה בידה האפשרות לאתרם או לשחזרם. הנתבע מציין שכל
המסמכים אמורים להימצא על שרתי החברה, היות ומבוצעת פעולת גיבוי
אוטומטית, כל יום בחצות; הנתבע מציין שחלק מהמסמכים נמצאים ברשות
גורמים אחרים בחברה, כמכותבים; הנתבע מציין כי כל המסמכים היו

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

מצויים גם על המחשב הנייח שהיה במשרדו, וכי שור דאגה להעתיק חומר
זה ביום 5/8/03, ביום בו נכנסה לתפקידה; הנתבע מציין כי ביום 21/9/03
הביא את המחשב הנייד למזרחי לצורך ביצוע פעולת גיבוי, ולא הייתה כל
מניעה שהתובעת תבצע גיבוי גם לעצמה; הנתבע מציין כי מממצאי
זילברשטיין עולה כי החומר שנמחק שוחזר, ולכן, כבר ביום 28/1/04 היה
בידי החברה כל החומר החסר, לטענתה. לפיכך, גם אם נמחק חומר כלשהו,
אזי ניתן היה לאתרו ו/או לשחזרו ולכן ברי כי לא נגרם כל נזק לחברה.
20. בנוסף ולחלופין טוען הנתבע כי גם אם נגרם נזק כלשהו, אזי על התובעת
להוכיח את גובהו. הנתבע טוען כי אין מסוג המקרים שבית המשפט יעריך
את הנזק על פי "אומדנא דדיינא", ועל התובעת היה לפרט ולהסביר מהו
הנזק שבפועל נגרם לה כתוצאה ממעשיו ומחדליו של הנתבע. זאת לא עשתה
התובעת ואל לא לבית המשפט לפסוק את הפיצוי על דרך הערכה בלבד.

השאלות הדורשות הכרעה

21. כפי שכבר ציינתי במהלך הדיון עצמו ובסיום שלב ההוכחות (הפרוי'
המתומלל בעמ' 93-94), בתיק זה מתעוררות שתי שאלות מרכזיות: האם
אכן הוכח שהנתבע מחק שלא כדין קבצים ממחשבו הנייד, ובמידה והתשובה
לשאלה זו הינה חיובית, מהו הנזק שנגרם לחברה כתוצאה ממעשים אלו.
אמנם, התרשמתי שהיחסים בין הצדדים טעונים, וקיימות ביניהם מחלוקות
נוספות, אולם אין מחלוקות אלו מסורות להכרעתי, ועליי להצטמצם
לשאלות הנ"ל, אם כי, וכפי שיפורט להלן בהכרעתי, אין ספק שלמכלול
העובדות, הנתונים, ההליכים והטענות הנוספות יש השפעה גם לעניין תיק
זה.

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

ומכאן – להכרעה.

2

האם התובעת הוכיחה מחיקת קבצי מחשב ממחשבו הנייד של הנתבע?

4

22. חוק המחשבים קובע בסעיפים 7-9 שבו כדלקמן:

7. מעשה מן המעשים המנויים להלן הוא עוולה על פי פקודת הנזיקין [נוסח עוולה **בנזיקין** חדש]⁽²⁾, והוראותיה של פקודה זו יחולו עליו -

(1) הפרעה שלא כדין לשימוש במחשב או בחומר מחשב, בכל דרך שהיא, לרבות על ידי

גזילת דבר המגלם חומר מחשב;

(2) מחיקת חומר מחשב, גרימת שינוי בו או שיבושו בכל דרך אחרת, שלא כדין.

8. בתובענה שהוגשה לפי פרק זה, על הנתבע הראיה כי המעשה נעשה כדין.

נטל ההוכחה

9. לא יינתן פיצוי בתובענה שעילתה בפרק זה, אלא אם כן הוכח כי הנזק נגרם עקב התרשלותו של

פיצויים הנתבע.

9

23. דומה שאין מחלוקת שמחיקת קבצים באופן ייזום ומסיבי, שלא במהלך

העסקים השוטף של החברה, היא פעולה המקימה את העוולה הנזכרת

בסעיף 7(2) לחוק המחשבים. מבחינת נטלי ההוכחה, על התובעת להוכיח את

עצם מחיקת חומר המחשב על ידי הנתבע; ואילו על פי סעיף 8 לחוק

המחשבים, הנטל על הנתבע להוכיח כי במידה והייתה מחיקה, אזי נעשתה

היא כדין. על פי סעיף 9, על התובעת להוכיח שהנזק נגרם עקב התרשלות

הנתבע.

17

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

24. האם התובעת הצליחה להוכיח ברמת ההוכחה הדרושה במשפט האזרחי כי
 2 הנתבע מחק קבצי מחשב ממחשבו הנייד, שלא במהלך העסקים שוטף,
 3 בטרם החזיר אותו לחברה? הפכתי בשאלה זו, עיינתי בחוות הדעת אשר
 4 הוגשו על ידי מומחי שני הצדדים (זילברשטיין מטעם התובעת, ת/1; אבנר
 5 שרון מטעם הנתבע, נ/8, וחוות דעת משלימה נ/18), ונחה דעתי כי יש להשיב
 6 על שאלה זו בשלילה, אנמק קביעתי זו.
- 7
25. ראשית, לא נחה דעתי כי בין מועד החזרת המחשב הנייד לרשות החברה לבין
 8 המועד בו נמסר המחשב למשרד וייצמן יער, אכן לא נעשה בו כל שימוש. גם
 9 אם אאמץ את לוח הזמנים הנטען על ידי התובעת בסיכומיה, אזי עולה
 10 שהמחשב נמסר בשבוע הראשון של חודש ינואר, והועבר למשרד החקירות
 11 ביום 17/1/05. דהיינו, אין חולק לעובדה שלפחות במשך עשרה ימים היה
 12 המחשב בחזקת החברה.
- 13
- 14
26. ומה נעשה במחשב במהלך התקופה הזו? כאן יש לציין כי גרסת התובעת לא
 15 הייתה עקבית ועדויות עדי החברה לא העלו גרסה אחת מוצקה, וזאת בלשון
 16 המעטה: לזין העיד שלא היה נוהל החזרת מחשב ובדיקתו, אולם לגבי
 17 המחשב הספציפי הזה הוא נתן הוראה שיידעו אותו מרגע שהמחשב מוחזר
 18 (עמ' 35 שו' 7-11), ושור אכן עדכנה אותו שהמחשב הוחזר לידיה (עמ' 35 שו'
 19 12). עוד העיד לזין כשנשאל על קורות המחשב: "נעשה שימוש על ידי עדינה
 20 או אחרים. אני לא יודע מה התהליך שמהמחשב עבר" (עמ' 36 שו' 8). מזרחי,
 21 אשר היה מנהל מערכות מידע בתובעת, העיד כי המחשב הוחזר לידי שור,
 22 ורק שלושה חודשים מאוחר יותר המחשב הגיע אליו (עמ' 50 שו' 3). כשנשאל
 23 מפורשות מה קרה עם המחשב בין ינואר לאפריל השיב: "אין לי מושג",
 24

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 ובהמשך: "(המחשב) מחוץ לחברה. לא במשרד של עדינה ולא בשום מקום
2 שראיתי אותו. לפי הבנתי הוא נמסר למר יאגלום" (עמ' 52 שו' 11-12).
- 3
- 4 27. שור העידה כי המחשב הגיע אליה בחודש ינואר והיא מסרה אותו ללוין (עמ'
5 62 וש' 12). שור העידה כי המחשב היה ברשותה לאחר 28/1/04, וכשעומתה
6 עם דברי מזרחי ענתה שמזרחי טועה (עמ' 62 שו' 18). עוד הוסיפה שור
7 ואמרה: "למיטב זכרוני המחשב היה אצלי. אולי אני לא זוכרת נכון. כשהתחלתי
8 להשתמש בו ביקשתי שיעשו לי "פרטישן" – כדי שאוכל להשתמש בדברים שלי
9 וגם לעיין בדברים של חנן. היו לי גם שתי תיבות דואר, זו שלי וזו שהייתה של
10 חנן כדי שאוכל לחפש חומר". (עמ' 63 שו' 1-2). בדיון מאוחר יותר, העידה
11 שור: "ש.המחשב חוזר לחברה בסוף ינואר. נכון? ת. כן. ש. יש שאלה גדולה
12 איפה היה המחשב בין ינואר למרץ. את אמרת שהיה בחדר. נכון? ת. אמרתי
13 ואחר כך חשבתי על השאלה. אני אומרת בשיא הכנות וההגינות שאני באמת לא
14 זוכרת את הימים והתקופות. אני כמעט משוכנעת שהיה לי משהו ארעי בחדר.
15 מה בדיוק היה ומה רפי עשה אני לא זוכרת. ש.מזה ה"משהו" הזה?ת.אני כמעט
16 משוכנעת שהוצאנו את הדיסק מהמחשב. אני כמעט משוכנעת שהיה לי משהו
17 זמני, אולי זה לא היה המחשב של הנתבע. לא זוכרת בדיוק, אני זוכרת שהיה לי
18 מחשב". (עמ' 80 שו' 7-15).
- 19
- 20 28. ואם לא די בעדויות מבולבלות אלו, באה עדות נוספת מטעם סטרול: "ש.אבל
21 לא היה מקרה בחברה, עד למקרה הנתבע, שבו מחשב שמוחזר מועבר אחר כבוד
22 לאילן לוויין.ת.גם במקרה זה לא. זה עבר לעדינה שור. למען הדיוק – ממני לעדינה
23 שור.ש.ומה היא עשתה עם המחשב?ת.אין לי מושג. משום שבעיקרון זה היה
24 המחשב שלה. ש.אתה בדקת את המחשב כשהוא הגיע? ת.לא. ש.למה לא?
25 ת.למה הייתי צריך לבדוק אותו?" (עמ' 96 שו' 11-17).
- 26

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

29. אם אסכם את עדויות התובעת עצמה, אזי עולה שלמרבית העדים "אין מושג" מה קרה עם המחשב עם החזרתו לחברה; כולם, למעט לוין, לא ידעו על ההוראה המפורשת שנתן, לטענתו, שלא לעשות שימוש במחשב ולהעבירו ישירות אליו; ושור אף מודה כי עם תחילת העבודה על המחשב התקינה בו תיקיות שלה. דבריה אלו של שור עולים בקנה אחד עם ממצאי שרון בנ/18, סעיפים 1 ו-3, אשר מצא בתקליטור השחזור ספריות הנושאות את השם Adina.

30. יש לזכור כי פעולת מחיקת קבצים ממחשב עלולה להוות גם עבירה פלילית. כדי להוכיח עבירה זו, מן הסתם נודעת חשיבות רבה למחשב כראיה, ול"שרשרת הראיות", דהיינו במישור הפלילי היה צורך להוכיח, בכל שלב נתון, מי עשה שימוש במחשב ומה הפעולות שבוצעו על ידו. דומה כי התובעת הייתה נכשלת בהוכחת העבירה הפלילית, ודומני שהיא נכשלה להוכיח זאת גם במידת ההוכחה הדרושה במישור האזרחי.

31. טוענת התובעת שדי בהשוואה בין תקליטור השחזור לבין תקליטור הגיבוי כדי להוכיח שהנתבע הוא שמחק באופן ייזום קבצים ממחשבו הנייד, והניסיון להסתיר את תקליטור הגיבוי תומך בחשדות המופנים נגדו. ראשית, כפי שכבר ציינתי לעיל, גם אם אשתכנע שאכן נמחקו קבצים, היה על התובעת להוכיח הנתבע הוא זה שבצע את הפעולה שלא כדין, ובכך לא שוכנעתי כאמור. שנית, מדובר בהשערה ומסקנה בלבד של התובעת, וכנגד השערה זו יש לבדוק גם את האינטרסים המונחים על הכף ולבחון את סבירות פעולת המחיקה על ידי הנתבע דווקא.

24

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

32. אמנם, יתכן שהנתבע, כטענת התובעת, רצה לפגוע בחברה ולחבל במסמכיה. אולם כנגד זאת יש לזכור שהנתבע בקש לשמר את מסמכי החברה כדי להוכיח את טענת היותו בתפקיד בכיר, המעורב עמוקות בעסקיה; בנוסף, עולה השאלה מדוע בחר לבצע את הליך הגיבוי דווקא במשרדי החברה עצמה, על ידי מזרחי איש המחשבים מטעמה? וכן מדוע בחר לנהל שיחה בנושא מחיקת קבצי מחשב עם אנשי התובעת דווקא (עמ' 100 שו' 14-15)? מהמקובץ עולה שכנגד השערות התובעת שהנתבע הוא שמחק את קבצי המחשב, ניצבות תהיות בדבר חוסר הסבירות וההיגיון שבביצוע פעולות אלו, לאור מעשיו האחרים של הנתבע והאינטרסים שלו, ולא מצאתי מקום להעדיף את תרחיש התובעת על פני תרחיש אחר.

33. מעבר לכך, וגם אם שוכנעתי שאכן נמחקו קבצים ממחשבו הנייד של הנתבע, ודומה שעל כך לא הייתה מחלוקת אלא לעניין זהות המוחק, מה קל יותר היה מאשר לבקש ממומחה המחשבים מטעם התובעת להתחקות אחר המועד בו בוצעה המחיקה? והלוא אם הדבר נעשה לפני ה-1/1/04, יש בכך תמיכה לגרסת התביעה! למרות זאת, זילברשטיין העיד כי לא התבקש לתעד מתי נמחק המידע אלא רק לשחזרו (עמ' 13 שו' 7), למרות שלעיתים ניתן לקבוע מתי בוצעה המחיקה. מכל המקובץ עולה מסקנתי שהתובעת לא הצליחה להוכיח שהנתבע הוא שמחק קבצים ממחשבו הנייד בטרם השבתו לחברה.

מחיקה שלא כדין

34. אציין כי גם אם מסקנתי הייתה שונה, והייתי משתכנעת כי הנתבע הוא שמחק קבצי מחשב, אזי היה עליו להוכיח כי הוא מחק אותם כדין. בעניין

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 זה התברר מהעדויות שבאותם מועדים לא היה נוהל עבודה מסודר בנושא
2 גיבויים (עמ' 60 שו' 10), וכל נושא המחשב הנייד היה בחיתוליו, כשבחברה
3 בכללותה היו שני מקרים קודמים של החזרת מחשב נייד (עמ' 56 שו' 20).
4 מזרחי העיד שנוהל העבודה היה שדברים חשובים מעבירים ל"פרסונל
5 פולדר" ומה שלא חשוב ניתן למחוק (עמ' 54 שו' 12-13). מזרחי העיד כי
6 כשקבל את המחשב היה עליו דוא"ל שאחר כך הועברה לשור (עמ' 56 שו' 3).
7
8 35. לא שוכנעתי מהעדויות, למרות המסמכים אשר צורפו לתצהיר המשלים של
9 לוין ומהארגזים אשר הובאו לדיון, כי מחיקת המסמכים האמורים, גם אם
10 נעשתה על ידי הנתבע, חרגה מנוהל עבודה סביר ומקובל ושנמחקו מסמכים
11 אשר אם הנתבע היה ממשיך בעבודתו, לא היו נמחקים. כאמור, נוהל עבודה
12 שכזה לא הוצג בפניי ואינו בנמצא. עלה מדברי העדים שהחברה סמכה על
13 שיקול הדעת של עובדיה הבכירים, והם למעשה החליטו איזה חומר חשוב
14 ומה יש לשמור בתיקיהם הפרטיים, על גבי המחשב הנייד שלהם. עילת
15 התביעה שבפניי מבוססת על רשלנות – כל עוד לא הוכחה חריגה ממתחם
16 הסבירות במחיקת מסמכים, ולא הוכחה בפניי (כפי שיפורט להלן) חשיבותם
17 המכרעת של המסמכים, אשר מבלי להיות בקיא בעסקי החברה ניתן לקבוע
18 שמדובר במסמכים שאסור למחוק, איני יכולה לקבוע כי המחיקה, אם וככל
19 שנעשתה בידי הנתבע, אכן נעשתה שלא כדין.
20
21 36. לכאורה, ניתן לחתום את פסק הדין בנקודה זו, היות והתובעת לא הצליחה
22 להוכיח שהנתבע מחק קבצים שלא כדין ממחשבו הנייד. אולם בחרתי
23 להתייחס גם לשאלת הנזק, וזאת למקרה שהייתי מגיעה למסקנה שונה
24 בנושא האחריות, וכן רואה אני בסוגיית הנזק נדבך נוסף במכלול שיקוליי
25 המוביל אותי לדחיית תביעה זו, ולפיכך בחרתי להידרש גם לסוגיה זו.

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

חסרונם של מסמכים – האמנם?

1

2

37. בראש ובראשונה, לא שוכנעתי כלל ועיקר שלחברה אכן חסרים מסמכים אשר פוגעים בתפקודה השוטף והרגיל. למסקנה זו הגעתי על סמך ראיות רבות שהצטברו בתיק. ראשית, אם אכן לתיקיות האישיות של הנתבע נודעת חשיבות כה רבה, ודרושות הן בראש ובראשונה לצורך הליך החפיפה, מדוע בו ביום בו עוזב הנתבע את החברה לא מבוצע גיבוי ממחשבו הנייד ונמסר עותק לשור? הלוא למסמכים נודעת חשיבות רבה במיוחד בתקופה הראשונה, לצורך כניסה מסודרת של שור לתפקידה, וחשיבותם כמסמכי ארכיב הינה משנית בלבד. דרישה שכזו מעולם לא הוצגה לנתבע, וגם אם התבקש הוא להשיב את מחשבו, מעצם העובדה שהותר לו להחזיקו במשך 4 חודשים תמימים, נראה כי ניתן היה להסתדר ללא מסמכים אלו, ובכך גם הודתה שור: "אני אדם מעשי, אני עוסקת במהות. המהות הייתה שצריך לעבוד. אם חסרים מסמכים וודאי שאני צריכה לדעת את זה, וחסרים מסמכים אבל אני עושה בלעדיהם" (עמ' 64 שו' 25-26).

16

38. מעבר לכך, אם אכן חסרים מסמכים, וזאת יודעת החברה כבר ביום 28/1/04, עת חוזר המחשב מבדיקה, מדוע מכתב דרישת התובעת נשלח רק ארבעה חודשים מאוחר יותר? ומדוע התביעה מוגשת רק כשנה מאוחר יותר, כשכל יום שעובר לכאורה מעצים את הנזקים? אציין שעדויות לזין בנקודה זו (עמ' 21 שו' 23-26) ושור, אשר טענה כי נושא זה כלל לא טופל על ידה למרות שהיא המנכ"ל והמסמכים נועדו בראש ובראשונה לשרת אותה (עמ' 72-73 לפרו'), לא הניחו את דעתי.

24

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

39. לכך נוסיף את תמלילי השיחות שצרף הנתבע לתצהירו: לשור "אין רמז"
 (no clue) בנוגע לדרישת המסמכים החסרים; סטרול אומר לנתבע ש"מחפשים
 אותו בקטנות" ורייס לא מעלה כלל דרישה לקבלת מסמכים חסרים. אמנם
 לשור היה הסבר בנוגע לשיחה, והיא טענה שדבריה התייחסו לעצם משלוח
 המכתב ולא לחסרונם של המסמכים (עמ' 67 שו' 10) ואילו סטרול העדיף
 לנמק דבריו אלו ברחמיו כלפי הנתבע (עמ' 98 שו' 10-14), אולם התרשמתי
 שיש להעדיף את הדברים שנאמרו בזמן אמת, ללא ידיעה כי הוגש משפט,
 וסבורני כי אם מי מהגורמים הבכירים הללו אכן היה סובר שהנתבע מעלים
 מסמכים ומחבל בפעילות החברה, חזקה שדברים אלו היו נאמרים במפורש,
 גם אם בצורה עדינה וידידותית.
40. בנוסף, סבורני כי דווקא אי שמירת הדיסק הקשיח ופרמוטו בידי החברה,
 למרות ההוראה המפורשת שניתנה על ידי זילברשטיין שמדובר במוצג
 משפטי, במידה והתיק יתפתח לתביעה משפטית, מלמד על הלך הרוח של
 התובעת בזמן אמת לאותו מעשה נטען של הנתבע. אני סוברת כי פרמוט
 הדיסק הקשוח נעשה בכוונת משורר על מנת להעלים ראיות. סבורתני שאכן
 מדובר במעשה שנעשה בתום לב, מבלי שאיש נתן את דעתו לכך. דווקא
 עובדה זו היא המצביעה על חוסר החשיבות שייחסה התובעת לאותם
 מסמכים חסרים כביכול. אם הייתה רואה התובעת את מעשי הנתבע
 בחומרה, מן הסתם הייתה שומרת על ראיה זו מכל משמר.
41. מהמקובץ לעיל עולה מסקנתי: המסמכים הנטענים לא היו חסרים לחברה
 ולא נדרשו לעבודתה השוטפת; חזקה שאם אכן כך היה, אזי מסמכים אלו
 היו מועברים לשור מיד עם הכנסה לתפקיד ולמצער הייתה יוצאת דרישה
 לקבל מסמכים אלו, והדרישה הראשונית לא הייתה נשלחת, באורח מעורר

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

1 תהיות, דווקא עם התפוצצות המשא ומתן בנוגע לתביעות הנתבע, ובסמוך
2 להגשת תביעתו לבד"ע. מהשתלשלות העניינים אכן נראה כי התביעה בנוגע
3 למסמכים לא הייתה מוגשת אלמלא דרישותיו של הנתבע במסגרת התביעה
4 בבד"ע.

5

6

האם הוכח נזק?

7

8 42. גם אם היה ממש בטענת חסרונם של מסמכים במחשבו הנייד של הנתבע,
9 מסמכים מהותיים אשר נדרשו לתובעת לטענתה לצורך העבודה השוטפת,
10 אזי עליה הנטל להוכיח שחסרונם הסב לחברה נזק וכן את שיעורו. גם אם
11 מבקשת התובעת שבית המשפט יפסוק את הנזק על פי הערכה, עליה לפרוס
12 בפניי בית המשפט את כל התשתית הדרושה על מנת לכמת נזק זה. במקרה
13 הנדון לא שוכנעתי שנגרם נזק כלשהו, ובוודאי שאיני יכולה להעריך את
14 שיעורו, ללא תשתית ראייתית מינימאלית הכרחית.

15

16 43. בכל הנוגע לנזק, הרי מומחה המחשבים מטעם התובעת טען בפניה עוד ביום
17 28/1/04 כי הצליח לשחזר את החומר שנמחק. בעניין זה טען לויין שלמרות
18 שהחומר שוחזר, לא ניתן היה לפתוח אותו במלואו ומעבר לכך יש דברים
19 שהוא לא יודע שחסרים. שוב, בנקודה זו איני יכולה לקבוע מהו החומר שלא
20 הצליחו לשחזרו, האם הוא מהותי לחברה, מה הנזק שנגרם בעקבות כך, לכך
21 אתייחס גם להלן.

22

23 44. מעבר לכך, שוכנעתי כי לחברה היו מקורות נוספים, מעבר לתקליטור
24 השחזור, לשאוב מהם את החומר החסר: יש לזכור שחלק מהמסמכים
25 הופנה אל הנתבע כמכותב, ולכן החומר נמצא ברשות גורם אחר בחברה;

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

1 הנתבע טען שכל החומר היה מצוי על המחשב הנייח שלו ושור העתיקה אותו
2 ביום בו נכנסה לחברה (5/8/03, ראה סעיף 5.2 לנ/20). מהעדויות עלה
3 שבחברה מבוצע כל יום הליך של גיבוי אוטומטי, ולפיכך לפחות חלק
4 מהחומר החסר אמור להימצא על שרתי החברה, זאת גם אם אקבל את
5 טענת התובעת שאם מוחק הנתבע מסמכים בין המועדים בהם מתבצע גיבוי,
6 אזי מסמכים אלו לא יהיו על השרת, וראה חיזוק לכך בדברי מומחה ההגנה
7 שרון, עמ' 42 שו' 18; עמ' 44 שו' 7.

8
9 45. זאת ועוד, שוכנעתי שגם אם הייתה רשלנות כלשהי של הנתבע במחיקת
10 מסמכים (ולא הגעתי למסקנה זו כאמור), אזי רשלנותה של התובעת
11 בשמירה על מסמכיה ורכושה לא נפלה מזו של הנתבע: אנשי התובעת העידו
12 כי החברה לא היה נוהל מסודר של גיבוי מסמכים ממחשבים ניידים,
13 והיוזמה לבצע גיבוי הייתה יוזמת העובדים ולא החברה (פרו' עמ' 53 שו' 13-
14 15). הוכח בפניי שלתובעת הייתה הזדמנות לבצע גיבוי לכל החומר הנמצא
15 במחשבו של הנתבע, אם לא ביום עזיבתו את החברה אזי ביום 21/9/03, עת
16 בקש הנתבע ממזרחי לבצע גיבוי. אמנם התרשמתי שהנתבע לא בקש
17 מפורשות שיעשה עותק גם לחברה (עדותו בעמ' 24 שו' 21 לתמלול הפרו'),
18 אולם איש לא מנע מהתובעת לעשות כן. דברים אלו מתחדדים לנוכח עדותו
19 של סטרול שהעיד כי חשד בכוונותיו של הנתבע למחוק קבצים אך לא עשה
20 דבר עם חשד זה (עמ' 101 שו' 1).

21
22 46. מכל המקובץ לעיל הגעתי כאמור למסקנה שהתובעת לא הוכיחה שאכן היו
23 חסרים לה מסמכים מהותיים לצורך עבודתה השוטפת; שלא הייתה יכולה
24 לשחזר ממקורותיה היא את כל אותם מסמכים נטענים; ורשלנותה

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 בשמירת המסמכים הללו, אם וככל שאכן דרושים הם לצורך עבודה סדירה
2 של החברה, אינה נופלת מזו של הנתבע (רשלנות שלא הוכחה כאמור).
3
- 4 גם אם היה מוכח חסרונם של מסמכים כאלו או אחרים, אזי על פי ההלכה
5 מקום שלא הוכח הנזק בראיות, אין לפסוק פיצוי, וראה בעניין זה ע"א
6 355/80 נתן אנסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ פד"י לה (2), 800
7 וע"א 605/88 תבורי בית חרושת למשקאות קלים בע"מ נ' מעיינות הגליל
8 המערבי סוכנויות (1979) בע"מ, פ"ד מה (2), בעמ' 10. ניתן לפסוק פיצוי על
9 דרך האומדנא רק במקרים בהם טיבו של הנזק, מבחינה אובייקטיבית, אינו
10 מאפשר הוכחה ולכן נדרש אומדן, ראה ע"א 7905/98 Aerocon c.c נ' הוק
11 תעופה, פד"י נ"ה (4) 380, בעמ' 390.
12
- 13 במקרה שבפנינו, כתב התביעה חסר פירוט מינימאלי לנזק שנגרם כביכול. כל
14 נושא התביעה בארצות הברית, כמו גם המסמכים הנוגעים לעובדים (D3
15 SYSTEMS, באיו), הועלו לראשונה רק במסגרת החקירה הנגדית של לוין (עמ'
16 ראה עדותו בעמ' 26-27 לפרו'). טענת שור בנוגע לבזבוז שעות העבודה, נטען
17 אף הוא רק במסגרת החקירה הנגדית (עמ' 87 שו' 15-18), ולא הובאו כל
18 ראיות תומכות בנוגע לגובה השכר ומשך הזמן אשר נדרש כביכול לצורך
19 שחזור. זה אינו המקרה שבית המשפט צריך, או יכול, לפסוק פיצוי על דרך
20 האומדן.
21
- 22 בנוסף, סבורני כי חוק המחשבים דורש במפורש הוכחת נזק, ראה סעיף 9
23 לחוק. סעיף מפורש זה שולל למעשה פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק, דבר
24 הקיים בחוקים אחרים, דוגמת סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט -
25 1999 או סעיף 3 (א) לפקודת זכויות יוצרים. אם סבר המחוקק שיש לפסוק

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

1 פיצוי מעיין עונשי בגין עוולה זו, ולו לצורך חינוך הציבור, מן הסתם היה
2 עושה כך, שהרי מבחינה רעיונית יש קרבה לחוקים שזכרו לעיל.

3

4

סיכום לקראת סיום והתייחסות לנושא ההוצאות

5

6 50. קבעתי לעיל שהתובעת לא הצליחה להוכיח מחיקת קבצי מחשב בידי הנתבע
7 מהמחשב הנייד; קבעתי שהתובעת לא הצליחה להוכיח שאם וככל שנמחקו
8 מסמכים, אזי המחיקה הייתה ברשלנות, שלא כדין; קבעתי שלא הוכח נזק
9 ובוודאי לא את גובהו, ואף הבעתי את דעתי שהמניע העיקרי להגשת התביעה
10 הינו התביעה בבד"ע, ודומה שלולא היה בא הנתבע בדרישות לתובעת, לא
11 הייתה מטריחה זו האחרונה את עצמה לתבוע באופן עצמאי את חסרונם של
12 אותם מסמכים, שחלקם כלל לא ידועים לה ('אני לא יודע מה שאני לא יודע',
13 עדות לוי, עמ' 21 שו' 4).

14

15 51. לכאורה, טענות ההגנה של הנתבע מתקבלות ברובן, ולכן יש לדחות את
16 התביעה. כל שנותר הוא לדון בשאלת ההוצאות.
17 לאחר ששקלתי נושא זה, הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את התביעה ללא
18 צו להוצאות, אנמק קביעתי זו.

19

20 52. כאמור, לא הוכח בפניי שהנתבע הוא שמחק קבצים מהמחשב הנייד. עם
21 זאת, אפשרות זו לא נשללה לחלוטין. בנוסף, התרשמתי שגם הנתבע, כמו
22 התובעת, נהג במקרה הנדון תוך העדפת האינטרסים האישיים שלו, וזאת
23 עוד במהלך תקופת ההודעה המוקדמת, בה הוא נחשב כעובד לכל דבר. כך,
24 למשל, בחר הנתבע להכין לעצמו העתקים ממסמכי החברה ולשמור אותם
25 לעצמו, למרות שהדבר מנוגד לכאורה להסכם העבודה; כך, בחר הנתבע

בתי המשפט

א 012992/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 09/09/2008

בפני: כבוד השופטת חנה פלינר

- 1 להקליט אנשים בכירים בחברה, ולמרות שהדבר אינו עומד בניגוד לחוק
2 האזנות סתר, יש לראות בכך את המשך "ההתחמשות" כנגד החברה, בהיותו
3 כאמור, עדיין עובד של החברה.
4
5 53. לא זו אף זו, הנתבע בחר להכין תקליטור גיבוי עוד ביום 21/9/03; גם אם
6 ניתן לראות בידיעת מזרחי כידיעת החברה, ולכן אין מקום לקבל את טענות
7 התובעת בדבר הסתרת אותו תקליטור, עדיין לא ברור מדוע לא הזכיר
8 הנתבע את התקליטור מיד עם קבלת מכתב דרישת התובעת; לחלופין, מיד
9 עם הגשת התביעה; לחלופין, במהלך גילוי המסמכים; לחלופין, עם הגשת
10 תצהיר העדות הראשית מטעמו. אין ספק שהנתבע היה מודע לטענת חסרונם
11 של המסמכים והדרישה לקבלתם עוד בחודש מאי 2004. אם היה טורח
12 הנתבע לגלות עובדת קיומו של התקליטור באופן מיידי, תקליטור המתעד
13 במלואו את כל החומר שאמור היה להיות על המחשב הנייד, יתכן ותביעה זו
14 כלל לא הייתה באה לעולם.
15 לפיכך, ולאור האמור לעיל, בחרתי לדחות את התביעה ללא צו להוצאות.
16
17 54. אציין כי בתום כתיבת פסק דין הונחה על שולחני בקשת הנתבע להוספת
18 אסמכתא. לא מצאתי נכון להידרש לבקשה ו/או לעיין באסמכתא שצורפה.
19

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, ט' באלול, תשס"ח (9 בספטמבר 2008), בהעדר הצדדים.